

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

**nr. 7010 van 7 februari 2008  
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Afghaanse nationaliteit, op 7 november 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 december 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 juli 2006, verklaart er zich vluchteling op 28 juli 2006.
2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt deze asielaanvraag bij beslissing van 19 oktober 2007, verstuurd op 23 oktober 2007.
- 1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

*“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Uruzgan en van Hazara- origine te zijn. Volgens uw verklaringen woonde u in het dorp Seya Baghal, dat deel uitmaakt van de plaats Dani-Kaji. U was kleermaker en had een homoseksuele relatie met een jongere medewerker, I. M.. Op een niet nader bepaalde dag werden jullie tijdens het bedrijven van de liefde betrapt door de broer van I. M. Het kwam tot een gevecht waar I.M.’s broer levensgevaarlijk gewond raakte en uiteindelijk overleed. Jullie vreesden dat andere dorpsgenoten vanaf dat moment op de hoogte waren van jullie seksuele geaardheid en ontvluchtten daarom jullie dorp. U vluchtte via Kandahar en Herat naar Iran. U wilde niet in Iran blijven uit vrees te worden gerepatrieerd naar Afghanistan. Vanuit Iran vluchtte u naar Italië waar u een asielaanvraag indiende. Omdat u uw broer in het Verenigd Koninkrijk wilde vervoegen, verliet u Italië. U ging naar het Verenigd Koninkrijk waar u ook een asielaanvraag indiende. Na een vergelijking van de vingerafdrukken werd echter vastgesteld dat u eerder een asielaanvraag had ingediend in Italië, waarna u naar dat land werd teruggeleid. Enige tijd later ondernam u nogmaals een poging om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan. Via Frankrijk reisde u naar België, maar omdat u in geldsnood verkeerde, diende u op 28 juli 2006 een asielaanvraag in.”*

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
  - verzoeker heeft getracht opzettelijk de asielinstanties te misleiden door het verzwijgen aanvankelijk in Italië en het Verenigd Koninkrijk een asielaanvraag te hebben ingediend en heeft aldaar eveneens een andere identiteit opgegeven;
  - op basis van verzoekers verklaringen wordt er getwijfeld aan verzoekers afkomst;
  - onduidelijke en ontwijkende antwoorden bevestigen de ongelooftwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

1. Over de gegrondheid van de zaak.

1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bestreden beslissing verwierpt verzoekers asielaanvraag in hoofdzaak omdat zij op basis van een aantal vaststellingen twijfels heeft over verzoekers Afghaanse afkomst. Zo verwijt zij verzoeker een erg beperkte geografische kennis van Uruzgan. De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing voorbijgaat aan het feit dat verzoeker ongeletterd is, dat hij uit een klein geïsoleerd dorp komt, nooit of amper heeft gereisd heeft en enkel naar een koranschool is geweest, waar men niet leert lezen of schrijven. Zijn beperkte kennis van de streek, m.a.w. het niet kunnen bepalen van de windrichting waar bepaalde plaatsen kunnen liggen, verklaart verzoeker door het feit dat hij nog nooit heeft gereisd, wat in Afghaanse context perfect

geloofwaardig is. Zijn beperkte kennis van de Taliban wijt verzoeker aan het feit dat de Taliban niet vaak naar zijn dorp kwam en hij er nog nooit mee gesproken heeft. De Raad stelt overigens vast dat verzoeker, geboren in 1987, bijgevolg nog geen tien jaar was als de Taliban aan de macht kwamen. Met betrekking tot verzoekers beperkte kennis van de Afghaanse kalender stelt de Raad vast dat verzoeker ondanks het feit dat hij verklaarde deze niet te hanteren toch de meeste maanden ervan kan benoemen. Ook wist hij dat er een internationale troepenmacht in zijn streek aanwezig was en kan hij hun basis correct situeren tussen Khas en Tirin Khot. De bestreden beslissing stelt verder vast dat de door verzoeker voorgelegde faxkopie van diens taskara haar appreciatie niet kan wijzigen maar gaat voorbij aan de vaststelling dat de fax vanuit Afghanistan verstuurd werd aangezien deze de prefix van Afghanistan (93) vermeldt.

Verzoeker legt ter terechtzitting een aantal stukken neer, uitgaande van de Afghaanse ambassade in Brussel die zijn identiteit, zijn afkomst uit Uruzgan alsook zijn Afghaanse nationaliteit bevestigen. Hij legt eveneens het originele exemplaar van zijn taskara met vertaling neer waarvan hij eerder in de procedure reeds een faxkopie had neergelegd. Tenslotte legt hij eveneens een nieuw attest neer van de vzw Tels Quels, stellende dat verzoeker in de maand april 2007 voor het eerst contact opnam met deze vereniging nadat hij door het de sociale dienst van het klein kasteeltje was geïnformeerd over het bestaan van een dergelijke vereniging. Dit attest strekt ertoe de homoseksuele geaardheid van verzoeker te bevestigen en te wijzen op het gevaar dat verzoeker loopt bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn geaardheid.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto- Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Verzoeker heeft ondertussen zijn identiteit en nationaliteit op basis van verschillende stukken afgeleverd door de Afghaanse ambassade kunnen aantonen. De Raad beschikt over geen enkele contra-indicatie die de oprechtheid van de verklaring van de vereniging "Tels Quels", noch deze van verzoeker ter zitting in twijfel zou kunnen trekken. Uit publieke informatie blijkt dat homoseksuelen uit Afghanistan tot één van de risicogroepen behoren die in aanmerking kunnen komen voor internationale bescherming.

- 2.2. De Afghaanse binnenlandse context, gerelateerd aan het profiel van verzoeker, laat toe te stellen dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een sociale groep in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking kan worden genomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig Artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 7 februari 2008 door:

|                       |                                                    |
|-----------------------|----------------------------------------------------|
| mevr. A. VAN ISACKER, | wnd. voorzitter,<br>rechter in vreemdelingenzaken, |
| mevr. C. DIGNEF,      | toegevoegd griffier.                               |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**C. DIGNEF.**

**A. VAN ISACKER.**